

regeringsforslaget afsatte 25 mill. kr. til vanskeligt stillede kommuner langt fra vil kunne række til dette formål. Landsforeningen skal derfor anmode udvalget om at se nærmere på disse kommuners forhold, således at man ikke ved ensidigt at hæfte sig ved kommunernes indtægtsgrundlag tror, at man gennem skattegrundlagstilskud kan give disse kommuner mulighed for at føre deres kommunale virksomhed op på det niveau, der er almindeligt andre steder.

Den anden gruppe, der må kræve en særlig støtte, er udviklingskommunerne. Selvom man ved at benytte kommunernes indbyggertal og ikke antallet af skatteydere i nogen grad giver kommuner med mange børn og unge en fordel, kan ordningen dog ikke siges at ligestille disse kommuner med andre. Disse kommuners udgiftsbehov er særlig stort, og deres udgifter er yderligere blevet forøget ved den gennemførte reduktion af procentrefusionerne, navnlig lærerlønsrefusionen. I regeringsforslaget er man opmærksom på, at der foreligger et særligt problem for disse kommuner, men den foreslåede støtte gennem en låneordning på 50 mill. kr., måske endda i form af relativt kortvarige lån til markedsrente, er dog ikke til megen hjælp. Udbygningen af et byområde kræver meget store kommunale investeringer, og det må tages i betragtning, at det kan vare mange år, før en sådan kommune får økonomisk styrke til en tilbagebetaling af udgifterne.

Nødvendigheden af en betydelig støtte til de tyndt befolkede kommuner og udviklingskommunerne fører til, at landsforeningen må henstille til folketingsudvalget at overveje, om det er rimeligt at begrænse den statsstøtte, som ordningen skal indebære, på den måde, det er sket i regeringens forslag. Udover de $\frac{2}{7}$ af skattegrundlagstilskuddet, 96 mill. kr., er der af statskassen kun tænkt anvendt 25 mill. kr. til vanskeligt stillede kommuner og 50 mill. kr., som skal tilbagebetales, til udviklingskommunerne. Disse 75 mill. kr. burde efter landsforeningens opfattelse forøges til henimod det dobbelte.

Det anføres i regeringens oplæg, at der er tilstræbt en balance overfor statskassen, således at statens udgifter bliver uændrede ved tilskudsomlægningen. Beregningen viser en besparelse for statskassen på 14 mill. kr.,

og det anføres, at dette må ses i forbindelse med den merudgift på 27 mill. kr., som er det beregnede resultat af første etape af byrdefordelingsreformen. Disse 27 mill. kr.s medudgift er et beløb, som indenrigsministeriet har beregnet i efteråret 1969, da ministeriet forud for fastsættelsen af tilskuddet til vanskeligt stillede kommuner indhentede oplysninger fra ministerierne om virkningerne af refusionsændringerne m. m. Landsforeningen kender ikke dette beregningsgrundlag, men føler sig overbevist om, at denne beregning må være behæftet med en meget stor usikkerhed. Dertil kommer, at der ved beregningen næppe er taget hensyn til en lang række forhold, der har forskubbet byrdefordelingen mellem stat og kommuner, og hvoraf en del endnu ikke var afklaret på tidspunktet for indenrigsministeriets beregning. Landsforeningen må derfor mene, at statens bidrag til ordningen må kunne sættes væsentligt op, uden at neutraliteten i omlægning overfor statskassen bliver angrebet, og skal derfor foreslå, at støtten til vanskeligt stillede kommuner, herunder navnlig tyndt befolkede kommuner og udviklingskommuner, forhøjes.

Angående den praktiske tilrettelæggelse af udligningsordningen ønsker landsforeningen at bemærke, at fremrykningen af kommunernes budgetlægning til et halvt år før budgetårets begyndelse har medført, at kommunerne må lægge megen vægt på, at grundlaget for deres budgettering gøres så fast som muligt. Landsforeningen kan derfor tilslutte sig forslaget om, at tilskuddene, inden de kommunale budgetter er vedtaget, skal være beregnet endeligt på grundlag af foreliggende tal, selvom dette for kommuner, hvis indbyggertal er i stærk bevægelse, vil kunne give en vis skævhed, og landsforeningen må beklage, at den lige gennemførte skatteomlægning gør det nødvendigt at foretage en efterfølgende regulering af tilskuddene for 1971-72.

Af hensyn til kommunernes budgetarbejde ville det være ønskeligt, om tilskudsberegningerne kunne afsluttes og meddelelse gives til kommunerne på et tidligere tidspunkt end den i lovforslaget anførte frist herfor, den 15. september. En fremrykning heraf med et par uger vil betyde en væsentlig lettelse i budgetbehandlingen i mange kommuner, og foreningen skal derfor hen-